

Δεύτερον, Σέβεσθε τοὺς ὁμοίους σας. Εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ οὐρανίου Πατρός· ἐπλάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ «ἐξ ἑνὸς αἵματος»· με' σὰς· ἐπλάσθησαν ἐπίσης διὰ τὴν θεϊαν ἀγάπην καὶ λατρείαν ὡς ὑμεῖς· εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν εὐεργετικὴν καὶ ἀγροπικὴν Πρόνοιαν· ὑπὸ τὴν αὐτὴν τοῦ Σωτῆρος εὐεργεσίαν καὶ σωτηρίαν. Ἰσως εὐρίσκεσθε ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν καὶ προστασίαν των· ἐὰν οὕτως ἔχη ἀποδίδετε εἰς αὐτοὺς τὸ σέβας τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν. Ἰσως ἔχουσιν ἔτι περισσότερα δικαιώματα ὡς εὐεργέται καὶ φίλοι, ἢ ἕνεκα τῆς ἀξίας καὶ τοῦ χαρακτῆρός των, ἕνεκα τοῦ ἡθικοῦ ἐκείνου μεγαλείου τὸ ὁποῖον τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ εἰργάσατο εἰς πολλὰς ἀνθρωπίνους καρδίας εἶναι ἄξιοι περισσοτέρου σεβασμοῦ.

Ὅπωςδὴποτε πάλιν λέγομεν, «Σέβεσθε τὸν ἐαυτὸν σας, σέβεσθε τοὺς ἄλλους.»

Φ Ω Σ.

Ἄν κάνεις ἡρώτα τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων «Τί εἶναι φῶς;» εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εἴπωσι κατ' ἐαυτοὺς, «ὦραία ἐρώτησις!» καὶ θὰ ἀπαντήσωσιν, «Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει τοὺς ὀφθαλμούς μας νὰ βλέπωσι· διότι εἴταν ἦναι σκότος δὲν βλέπομεν τίποτε.» Καταλαμβάνομεν λοιπὸν, μικροί μου, ὅλοι μας, τί εἶναι φῶς· καὶ ὅμως, κάνεις ἀπὸ ἡμῶς δὲν γνωρίζει τί πρᾶγμα εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον μᾶς κάμνει νὰ βλέπωμεν ἂν καὶ τὸ βλέπωμεν, ἂν καὶ τῷ

ἐδῶκαμεν ὄνομα, ἂν καὶ τὸ καλοῦμεν ΦΩΣ. Συλλογιζόμενος τοῦτο ἐνθυμοῦμαι τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ γλυκὺς τοῦ Ἰσραὴλ ψαλμωδὸς, ὁ Δαβὶδ, εἶπεν· τὸ φῶς καὶ, δι' αὐτοῦ, τὰ ἄλλα τοῦ Θεοῦ ἔργα ἀνεφώνει, «Πόσον μεγάλη εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα τὰ ἔκαμες ἐν σοφίᾳ.»

Μολονότι ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ἡξεύρωμεν τί πρᾶγμα εἶναι αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ τὸ φῶς (ὡς πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον) δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ μεταχειρίζομεθα αὐτὸ εἰς πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα. Ὅταν, σὺν Θεῷ, μεγαλώσῃτε, καὶ θέλῃτε, θὰ μάθῃτε αὐτὰ διὰ πρὸς τὸ παρὸν ἐπειδὴ αἱ νύκτες τοῦ χειμῶνος εἶναι μεγάλαί καὶ αἱ ἐσπέρας πολὺναι, οἱ δὲ μικροὶ ἔχουσιν ἀνάγκην καὶ ἀπὸ ἀθήρας διασκεδάσεις ἀπεφασίσασμεν νὰ ἐκδώσωμεν διὰ τῆς μικρᾶς μας ἐφημερίδος σειρὰν, διὰ φωτὸς καὶ σκιᾶς παιγνιδίων, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον αὐτοὺς θὰ τέρπωσιν, ἀλλὰ θὰ γυμνάζωσι καὶ τὴν εὐφύειαν των, διότι θὰ λάβωσιν ἀφορμὴν νὰ ἐφευρίσκωσι πολλὰ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἐν τῇ σειρᾷ μας δὲν ἐμπεριέχονται.

Η ΦΑΡΜΑΚΕΡΑ ΓΛΩΣΣΑ.

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν οἱ κυνηγοὶ συνειθίζουσιν, εἴταν φονεύσωσι φαρμακερὸν τινὰ ὄφιν, ν' ἀποκοπῶσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς νὰ τὴν θάπτωσι βαθέως ὑπὸ τὸ ἔδαφος, διότι ἂν πατηθῇ ὑπὸ κίνενός περιπατοῦντος ἀνυποδότηου πληγῶναι αὐτὸν ἐπικινδύνως· ἐν βραχεὶ δὲ διαστήματι χρόνου φαρμακεύεται ὅλον τὸ σύστημα. Τὸ δηλητήριον τοῦτο διαρκεῖ πολὺν καιρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὄφεως, καὶ εἶναι τόσον δραστήριον, ὥσον καὶ εἴταν ζῇ ὁ ὄφις. Οἱ σκληροὶ Ἰνδοὶ συνειθίζον νὰ ἐμβάπτωσι τὰς αἰχμὰς τῶν βελῶν των εἰς τὸ δηλητήριον τοῦτο εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὴν ἐλαχίστην πληγὴν προξενοῦντα νὰ ἐπιφέρωσι θάνατον.

Ὁ ὄφις ἔχει τὸ δηλητήριον εἰς τοὺς ὀδόντας· ἀλλ' ὑπάρχει εἰς τὰς κοινωνίας ἑτερόν τι, τὸ ὁποῖον περιέχει δηλητήριον, καὶ μάλιστα ἐπίσης ἐπικινδύνον, εἰς τὴν γλῶσσαν. Ἐλπίδες ὅπως ἀποφύγῃ τις τὴν πληγὴν τοῦ ὄφεως ὑπάρχουσι πολλαί· οἱ τρομερώτεροι ὄφεις φεύγουσι τὸν ἄνθρωπον καὶ μόνον εἴταν πειρασθῶσι προσβάλλουσιν. Ἀλλὰ τὸ πλάσμα τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ δηλητήριον εἰς τὴν γλῶσσαν προσβάλλει χωρὶς νὰ προκληθῇ, καὶ παρακλινθεὶ τὸ θυμὸν του μετὰ κατακλονίου ἐπιμονῆς. Πλὴν πῶς ὀνομάζεται τὸ θηρίον τοῦτο ὅπως ἀποφεύγω αὐτό; Ἰσως τις μὲ ἐρωτήσῃ. Ὀνομάζεται *συκοφάντης*· δηλητηριάζει χειρότερον παντὸς ὄφεως. Συχνὰ τὸ φαρμάκιον αὐτοῦ δια-